

25 éves a KDNP Protestáns Műhely!

Semjén Zsolt pártelnökkel
ünnepeltek a PM tagjai

Összeállításunk a 7. oldalon

Magyarország a hősök földje

Rétvári Bence a Műgyetemnél az 1956-os forradalom és szabadságharc évfordulójának előestéjén úgy fogalmazott: az 56-os hősök egyszerre harcoltak az egyén szabadságáért és az ország függetlenségéért. Rámutatott: a nemzet érdekében reménytelennek tűnő csatába is „beszálltak”, hittek abban, hogy a sztálini diktatúrából Magyarország lehet demokrácia.

Ez üzenet azok számára is, akik a magyar szuverenitást, a függetlenséget külföldön csorbítani akarják – hangsúlyozta az államtitkár. A KDNP alelnöke hozzátette, sokan próbálták meg ezt, de a magyarok mindig visszaszerezték függetlenségüket, azt soha nem lehetett az erő, a nyomásgyakorlás eszközével elvenni. Szerinte zsákutca azt gondolni, hogy ha Magyarország feladna a függetlenségéből, szuverenitásából egy részt, azzal a magyar emberek jobban

járhatnak. A történelem folyamán mindig azt láthattuk, ha a szuverenitás csorbul, az emberek szabadsága és jóléte is csorbul – hangsúlyozta.

Kijelentette: Magyarország önma-ga ura, nem mások játszótéere, nem kiskorú nemzet, már 1100 éve nagykorú, és „elvárjuk, hogy a tisztelet hangján beszéljenek velünk. Mi el tudjuk dönteni, mi a hazánk érdeke” – rögzítette, hangsúlyozva: egy dolog számít, a nemzeti érdek; ezért küzdöttek az 56-os forradalmárok is.

Rétvári Bence szerint nekünk, magyaroknak és a többi közép-európai nemzetnek nem kell elmagyarázni, hogy a kommunizmus micsoda sebeket ejtett ezeken az országokon, hogy milyen mélyreható volt az elnyomás, amely minden embert igyekezett félelemben tartani és megnyomorítani. Itt nem kell elmagyarázni, hogy az egymillió elindított rendőrségi eljárásból több mint 600 ezer ügyészszé-

gi vádirat született és több mint 300 ezer elmarasztaló ítélet – mutatott rá az államtitkár. Ahogy azt sem, micsoda megfélemlítés és sorscapás volt, amikor több mint 800 ezer honfitársunkat a Gulágra, málenkij robotra hurcoltak, és közülük 200-300 ezren soha nem tértek haza – sorolta, hozzátéve: Európa másik felén, amely ilyen szempontból szerencsésebb volt, és a híradókból, újságok hasábjairól ismerte csak a kommunista rendszert, ezt még nagyon sokáig és nagyon sokszor el kell magyarázni.

Rétvári Bence rámutatott: amikor mi, magyarok megvonjuk a 20. század mérlegét, akkor kihúzhatjuk magunkat, mert bár két embertelen, emberellenes és gyilkos eszmének is itt voltak a képviselői, amikor külföldről Magyarországra jöttek, mindig csak egy nagyon szűk, „bűnözői elitet” találtak, amely együttműködött velük.

A magyar nép, a magyar emberek

milliói sem a náci, sem a kommunista diktatúrával, annak ideológiájával nem azonosultak, a nemzet egésze sohasem hajolt meg és sohasem tört meg, mindig egyenes gerinccel várta azt a pillanatot, amikor a szabadság levegője beköszönt – mondta a kereszténydemokrata miniszterhelyettes.

A 62 évvel ezelőtti műgyetemisták olyan fiatalok voltak, akik a hazájukért, szabadságukért az életüket is feláldozták volna. Hangsúlyozta: büszkék lehetünk ezekre a fiatalokra és minden 1956-os forradalmárra. Ők nem mérlegeltek, bátrak voltak, harcoltak és küzdöttek, nem nézték, mekkora túlerőben van az akkori világ legerősebb hadserege. Szabadságszeretők voltak és nem voltak megalkuvók, bármit feláldoztak volna a szabadságért és a hazájuk függetlenségéért, ebben nem kötöttek kompromisszumot – fogalmazott Rétvári Bence.

Összeállításunk a 8. és 12. oldalon

Rétvári Bence miniszterhelyettes (EMMI) és Harrach Péter frakcióvezető: a KDNP két alelnöke a Pest megyei Kismémedi megemlékezésén

Szászfalvi László, a KDNP országgyűlési képviselője Somogy megyei választókerülete több településén, így Bolháson, Kutason, Segesden (képünkön) és Csurgón is a helyi polgárokkal ünnepelt

Földi László Újszilváson emlékezett a 62 évvel ezelőtti forradalomra és szabadságharcra

Bagdy Gábor főpolgármester-helyettes nyitotta meg a nemzeti összetartozás-tudatról szóló konferenciát

A rendezvény védnöke, Tarlós István budapesti főpolgármester nevében Bagdy Gábor főpolgármester-helyettes nyitotta meg október közepén A Professzorok a Hazáért Civil Társaság „Sarokpontok” című konferenciáját, melynek témája a nemzeti összetartozás-tudat erősítése volt.

„A Professzorok a Hazáért Civil Társulás egy nemes cél érdekében, egy összetársadalmi érdekeket szolgáló közös nemzetstratégiai irány meghatározásáért összefogó műhelybe gyűjtötte az értelmiség nemzetben gondolkodó, különböző tudományterületeken sikeres tagjait. A mai konferencia is nemzeti sorskérdéseink megválaszolását hivatott elősegíteni a tudomány számos területén” – kezdte beszédét a főváros kereszténydemokrata főpolgármester-helyettese. „Nem véletlen, hogy főpolgármester úr elvállalta a konferencia védnökségét. Az az értékrend és szakértelem, amelyet a szervezők és az előadók képviselnek, számunkra is irányadó és példamutató. Megtisztel-

tetés számomra, hogy főpolgármester úr nevében én nyithatom meg a konferenciát, valamint az is, hogy ma itt lehetünk az új városháza dísztermében, amely így méltó helyszínül szolgálhat a nemzeti gondolatok megosztásához” – folytatta a KDNP alelnöke.

A városvezető Széchenyi István gróftól idézte: „A tudományos emberfő mennyisége a nemzet igazi hatalma. Nem termékeny lapály, hegyek, ásványok, éghajlat stb. teszik a közérőt, hanem az ész, mely azokat józanon használni tudja. Igazibb súly s erő az emberi

agyvelőnél nincs. Ennek több vagy kevesebb volta a nemzetnek több vagy kevesebb szerencséje.” Bagdy Gábor szerint számos magyar találmány (színes televízió, golyóstoll, biztonsági gyufa stb.) és a konferencia előadói listája is megmutatja, milyen gazdag is éles elmékben a magyar nemzet. „Azonban a mai kor, az információáramlás egy teljesen új szintje számos gazdasági, etikai kihívás elé állít minket. Ahhoz, hogy ezekre a kihívásokra a legmegfelelőbb válaszokat találjuk meg, elengedhetetlen a közös nemzeti összefogás, a gyökereinkhez való visszanyúlás.

Nemzetünk további sikereihez elnünk kell a lehetőségekkel, törekednünk kell a folyamatos innovációra, meg kell küzdenünk a fejlődő világ új kihívásaival. Ehhez azonban elengedhetetlen a klasszikus értékeink megőrzése, múltunk tisztelete” – tette hozzá Vörösmartyt idézve („A múltat tiszteld, s a jelent vele kösd a jövőhöz.”).

„Az olyan tradicionális értékeink, mint a vallás, a haza és a család, nem

sérülhetnek a megújuló nemzetközi gazdasági és életmódtrendek ránk nehezedő nyomása alatt sem.

Vallásos, keresztény emberként azt vallom, hogy céljaink eléréséhez szükséges az Istenbe vetett hit és a 3 isteni erény: a hit, a remény és a szeretet megőrzése. Ezek az alapok kell élnünk, bizonyítanunk, segítve egymást és az eljövendő generációkat, akik a jövőnk letéteményesei. Ez számos olyan szakterületen próbatételek elé állít minket, melyekről ma előadásokat hallhatunk: mint a keresztény tanítás, a kultúra fenntartása, a nemzettudat megerősítése, a közösségek ereje a gazdaságunkban, a humángazdálkodás, a földvédelem, történelmünk múltja, jövője és jelene, az állami szektor szerepe, a múlt feltárása és a fontos demográfiai kérdések, melyben a gyermek a jövő záloga”. Bagdy Gábor szavait ugyancsak Széchenyi gondolataival zárta: „Sokan azt gondolják: Magyarország – volt; – én azt szeretném hinni: lesz!”

A kormány autizmusban érintett családokat segítő modellprogramot indít

Autizmusban érintett családokat segítő programba várja segítők és családok jelentkezését az Autisták Országos Szövetsége. A program lényege, hogy otthoni, napközbeni támogatást biztosítanak a családban élő, 14 évesnél idősebb autista embereknek, amikor erre a hozzátartozó elfoglaltsága miatt szükség van. Fülöp Attila (KDNP), az Emberi Erőforrások Minisztériuma (EMMI) szociális ügyekért és társadalmi felzárkózásért felelős államtitkára beszélt ennek részleteiről az ECHO TV Napi aktuális műsorában a közelmúltban.

HAZÁNK – ECHO TV

– Amikor fogyatékossgal élők megsegítéséről van szó, akkor általában olyan programokról beszélünk, amiben magát a fogyatékossgal élő személyt próbáljuk segíteni. A kormány elkötelezetten támogatja önálló lakhatásukat és munkavállalásukat – magyarázta Fülöp Attila (képünkön).

A kereszténydemokrata államtitkár kiemelte: a mostani program azért újszerű, mert itt nem a fogyatékossgal élő személyt, hanem annak családját próbálják meg segíteni. Ha valaki autista gyermeket

tapasztalatait, vagyis megvizsgálják, miben volt sikeres a program és esetleg mely pontokon kell majd módosítani.

nevel, akkor az egy 24 órás munka, heti hét napban.

A programban 20 segítőszemély és 20 partnercsalád vesz részt. Év végén összegzik a program megvalósulását, megvizsgálják, miben volt sikeres a program és esetleg mely pontokon kell majd módosítani.

Vejkey Imre: Mit tesz a kormány a fiatalok foglalkoztatásának növeléséért?

A Pénzügyminisztérium államtitkára a fiatalok munkahelyteremtésének támogatásáról kapott kérdést az Országgyűlés október 24-i ülésén Vejkey Imrétől, a KDNP frakcióvezető-helyettesétől. A kereszténydemokrata honatya számba vette a fiatalokat érintő eddigi pozitív kormányzati intézkedéseket – egyebek mellett az ingyenes nyelvvizsga lehetőségét vagy a KRESZ-tanfolyam térítésmentessé tételét, végül arra kérdezett rá, mit tesz a

kormány a fiataloknak szánt munkahelyek teremtése érdekében? Mint Vejkey Imre fogalmazott, a kitűzött cél a fiatalok esetében is csak a teljes foglalkoztatás lehet.

Bodó Sándor, a Pénzügyminisztérium foglalkoztatáspolitikáért és vállalati kapcsolatokért felelős államtitkára hangsúlyozta: az ifjúsági munkanélküliségi ráta 2018-ra harmadára, 9,5 százalékra csökkent, foglalkoztatási mutatójuk pedig 28,7 százalékra emelkedett. Kiemelte az ifjúsági garanciarendszert, amely 254 milliárd forintos keretösszegben segíti a fiatalokat. Szólt a többi közt a fiatalok vállalkozóvá válását segítő programról is.

Juncker: Erdély és Románia egyesülése európai ünnep – Hollik István reakciója

Jean-Claude Juncker, az Európai Bizottság elnöke az Európai Parlamentben elmondott, ott szintén felszólalt Klaus Iohannis román elnököt üdvözlő beszédében kijelentette, Erdély és Románia egyesülésének centenáriuma nem csak román, hanem európai ünnep is.

„Minden, ami román, egyben európai is, ezért december elsején Európa

közösen ünnepli meg a Romániának és Európának is fontos pillanatot” – fogalmazott Juncker.

A Bizottság elnöke emellett megismételte korábbi kijelentését, amely szerint Romániának mihamarabb csatlakoznia kell az áruk és emberek szabad mozgását biztosító schengeni övezet-höz. A román kormánynak és a parlamentnek küldött üzenetében aláhúzta, a

csatlakozást nem szabad veszélyeztetniük az által, hogy háttat fordítanak vagy eltávolodnak a jogállami elveknek.

Hollik István az ATV Egyenes beszéd című műsorában mondta: „Nem mindenre magyarázat az isisász. Ha ez valóban így hangzott, az több mint felháborító” – fogalmazott. Szerinte Juncker nyilatkozata jó példa arra, hogy „a birodalmi szemléletű politikusok Nyu-

gat-Európában, Brüsszelben hogyan gondolkodnak”. Mint rámutatott, ezek a nyugat-európai politikusok leckéztetnek bennünket, miközben teljes érzéketlenséget mutatnak a térség sajátos, nehéz, fájdalmas történelme iránt, megsértve ezzel 15 millió magyart. Úgy vélekedett, Juncker tökéletesen alkalmatlan arra a pozícióra, amit betölt.

Prágában emlékeztek a 68-as „élő fáklyákról”

A Csehszlovákia 1968-as megszállása elleni tiltakozásul magát felgyújtó első „élő fáklya” a lengyel Ryszard Siwiec volt. Tettének 50. évfordulója alkalmából kerül sor a prágai Nemzeti Múzeumban szervezett rendezvényre, amelyen előadásokkal és filmvetítésekkel emlékeztek meg a lengyel mellett a cseh Jan Palach és a magyar Bauer Sándor mártírokról.

HAZÁNK – MTI

A szeptember 10-i prágai rendezvény védnöke Marek Kuchciński, a lengyel Szejm elnöke, Radek Vondráček, a Cseh Képviselőház elnöke és Kövér László, az Országgyűlés elnöke volt, társrendezői pedig a Cseh Nemzeti Múzeum, a Prágai Lengyel Intézet, a Prágai Magyar Intézet, a csehországi Totalitárius Rendszereket Kutató Intézet és a Cseh Rádió.

A rendezvényt egy rövid kegyeleti aktus vezette be Jan Palach önfeláldozásának helyszínén, a Cseh Nemzeti Múzeum előtt, a prágai Vencel téren. A Cseh Nemzeti Múzeum új épületében a programot Marek Kuchciński, a lengyel Szejm elnöke, Petr

Fiala, a Cseh Képviselőház alelnöke, valamint Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke (képünkön) nyitotta meg (a kereszténydemokrata politikus beszédét keretes cikkünkben közöljük).

A résztvevők meghallgathatták Petr Blažek cseh történész, prof. Jan Draus lengyel történész és Kiss Gy. Csaba irodalomtörténész, művelődéstörténész előadásait. A program keretében két rövidfilmet is bemutattak, melyek Ryszard Siwiec és Bauer Sándor sorsát dokumentálják, ezek a Halljátok kiáltásomat (1991, rendezte: Maciej J. Drygas) és a Tűzhalál (2002, rendezte: Horváth Tamás) című alkotások. Az estet Petr Fischer, a Cseh Rádió Vltava adójának főszerkesztője moderálta.

Mint ismert, a Varsói Szerződés fegyveres erőinek – köztük a Magyar Néphadseregnek – az 1968-as inváziója Csehszlovákiába egész Közép-Európa történelmének egy fontos mérföldköve. Sok lengyel és ma-

gyar számára mélységesen fájdalmas élményt jelentett országaik hadseregeinek részvétele a megszállásban. Éppen ez a tény vezette a lengyel Ryszard Siwiecet radikális tettéig: 1968. szeptember 8-án felgyújtotta magát a varsói Tízéves Évforduló Stadionban, és ezzel ő lett az első az „élő fáklyák” sorában, akik tettükkel a kommunizmus igazságtalanságaira és a régió fölötti szovjet uralom következményeire akarták felhívni a figyelmet. Ryszard Siwiec, Jan Palach, a magyar követője, Bauer Sándor és a további „élő fáklyák” az 1968–1969-es időszakból annak a szolidaritásnak a jelképei, amely a közép-európai nemzetek közt született a szovjet elnyomás hatására.

Közös felelősségünk az emlékezés Latorcai János beszéde Prágában, 2018. szeptember 10-én

Közép-Európa nemzeteinek közös felelőssége megemlékezni a XX. század olyan eseményeiről, melyek az egyre erősödő viseigrádi identitás alapját képezik.

Míg Nyugat-Európában az Európai Bizottság elnöke Marxról szóló kiállítás nyit meg és hajt fejet szobra előtt, addig Közép-Európában még nekünk túlságosan is élénken él a kommunista diktatúra emléke, ezért borzongva nézzük ezen fejleményeket, hiszen a három lobogó fáklyaként elég mártír nem a kommunista eszme dicsőítéséért, hanem a népeink iránt érzett felelősség, a nemzeti függetlenség és az olthatatlan szabadságvágy miatt áldozták fel életüket, égették el magukat, hogy fényt adjanak a legsötétebb órákban.

Ryszard Siwiec, Jan Palach és Bauer Sándor a legnagyobb áldozatot hozták meg a szabadság felé vezető úton. Tettük a tiltakozás végső formája volt egy olyan rezsimmel szemben, ahol teljes volt az elnyomás, az egyén kilátástalansága. Tettüket annak idején elhallgatták, vagy ha azt mégsem tudták megtenni, akkor személyüket meggyalázták, emléküket besározták.

A kommunizmus nem ismert sem kegyelmet, sem könyörületességet. Ahogy 1953-ban Kelet-Berlinben, 1956-ban Poznanban, majd Budapesten, úgy 1968-ban Prágában is a szovjet tankok fojtották vérbe népeink évszázados igényét a szabad önrendelkezéshez.

Azzal, hogy Moszkva parancsára a Varsói Szerződés országainak, köztük nekünk, magyaroknak és a lengyeleknek is részt kellett venniük a Prágai tavasz leverésében, a szovjet hatalom évtizedekre aláasta a népeink közötti kapcsolatok szerves fejlődését, egymás valódi megismerését és elfogadását.

Ryszard Siwiec lengyel könyvező, az egykori ellenállás tagja 1968. szeptember 8-án Varsóban, az országos aratőnnepségen, a Lengyel Kommunista Munkáspárt vezetői, az ünnepségen megjelent diplomaták és 100 ezer néző előtt a Prágai tavaszt elfojtó szovjet intervenció ellen tiltakozva égő fáklyaként égette el magát.

Jan Palach cseh egyetemista 21. életévében, 1969. január 16-án a prágai Vencel téren ugyanígy vállalt élő áldozatot.

Bauer Sándor egy volt azon tehetséges magyar munkásfiatalok közül, akiknek személyes kiteljesedését elfojtotta a diktatúra, még középiskolában sem engedték továbbtanulni. Autószerelő lett, a műhelyben, ahol dolgozott, mindenki felnézett rá, briliáns elmének tartották. A történelem iránt érdeklődött, rengeteget olvasott, klubdelutánokat szervezett, társait a rendszer elleni ellenállásra ösztönözte. Eltökélte, hogy amíg él, küzdeni fog a zsarnokság és az elnyomók ellen.

Ryszard Siwiec, Jan Palach és Bauer Sándor mártírsága azt is

mutatja, hogy országainkat, nemzeteinket erős moralitás, azonos sorsközösségbe vetett hit vezérelte.

Ryszard Siwiec érett férfiként, 58 évesen vállalta az égő áldozatot. Ő még a második világháború előtti világból származott, más erkölcsiségben nőtt fel és lelkiismerete nem tudta befogadni a bűnt és az elnyomást.

Jan Palach és Bauer Sándor pedig már mindketten a kommunista diktatúra időszakának szülöttei voltak, de mégsem tudtak és mégsem akartak beilleszkedni. Többet akartak! Nem csak egyéni, hanem társadalmi és nemzeti függetlenséget, szabadságot.

Mindkettőjük történetében kulcsfontosságú a nemzet feltámadásába vetett hit. Nem véletlen, hogy Jan Palach éppen itt, a Vencel téren, az ország védőszentjének, Szent Vencelnek a szobra előtt gyújtotta fel magát, Bauer Sándor pedig az 1848–49-es forradalom és szabadságharc kitöréséhez szorosan kapcsolódó Nemzeti Múzeum kertjét választotta önfeláldozása színhelyéül. Átégett testtel, a legnagyobb kínok közepette is, kezében nemzetünk lobogóit tartva, a segítségére siető szemtanúk kérdésére, hogy tettét miért követte el, sokkos állapotban azt felelte: „hazaszeretetből, tiltakozásból az orosz megszállók ellen”. Búcsúlevelében Jan Palachra, cseh szellemi testvére mártírságára utalva azt írta: „Szeretnék élni, de most a szénné

égett holttestemre van szüksége a Nemzetnek”.

A rendszer embertelenségét jól jelzi, hogy még a halálos ágyán is őrizetbe vették és haláláig faggatták a hatóságok.

A sajtó pedig mérhetetlen cinizmussal, egy mentálisan instabil fiatal öngyilkossági kísérletének igyekezett beállítani a történeteket. Üzenete mégis eljutott kortársaihoz. A barátaihoz címzett levelében így írt: „Eszme nélkül nem él, csak létezik az ember”.

A kommunizmus egyik legnagyobb bűne volt, hogy kíméletlenül szállt szembe a nemzeti eszmével, és a nem létező internacionalizmus álcája mögött új, szolgatípusú embert próbált kinevelni.

Ma, 50 évvel a cseh szabadság eltiprását követően sem felejthetjük mártírjainkat, akik a megszállással, az önkénnyel szembe szálltak. Ahogy prof. Petr Pitha, Prága püspöke emlékezetes homíliájában megfogalmazta, ők az élet igazságáért képesek voltak a legtöbbet, földi életüket feláldozni. Nem önmagukért, hanem valójában miattunk, értünk áldozták fel életüket.

Hiszem, hogy áldozatuk és követőik áldozata nem volt hiábavaló!

Ma rájuk emlékezünk. Az emlékezés virágja sírjukra, emléktábláikra hull. A harang ma értük, de valójában nekünk, most élőknek szól.

Adj Uram örök nyugodalmat Nekik!

Átadták a megújult veszprémi érseki palotát

HAZÁNK

Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes, a KDNP elnöke (balra), Michael August Blume érsek, Magyarország új apostoli nunciusa (középen) és Márfi Gyula veszprémi érsek (jobbra)

Megújult a veszprémi érseki palota, az épület október 4-ei átadó rendezvényét Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes ünnepnek nevezte, mivel „történelmünk egy piciny szelete megújult, visszanyerte régi fényét, pompáját”.

Márfi Gyula veszprémi érsek az állam és az egyház kapcsolatát modellértékűnek nevezte. Mint mondta, korrekt az együttműködés, és amíg az államnak a természetes szükségletek kielégítése a feladata, addig az egyház dolga a természetfeletti szükségletek kielégítése. Márfi Gyula arról is beszélt, hogy az egyház sok esetben támogatja az államot, majd hozzátette, egyetért a kormány migrációs politikájával.

Az egyház eszménye „az Istentől való természetes egység a sokféleségben, nem pedig az ember által elgondolt mesterséges egység az egyformaságban”. Nem lenne jó, ha Európa megszűnne a sokféle nemzetek közössége lenni, és az sem, ha az utódoknak adót kellene fizetniük a vallás gyakorlásáért – mondta az érsek.

Márfi Gyula reményének adott hangot, hogy a megújult palota számtalan rendezvénynek adhat majd otthont a jövőben.

A témában fotogaléria tekinthető meg a KDNP honlapján, a kdn.hu oldalon, illetve a párt Flickr-oldalán (www.flickr.com/photos/kdn).

Valódi magyar és keresztény élet töltheti be az épületet

Semjén Zsolt beszéde Veszprémben, a felújított érseki palota átadásán, 2018. október 4-én

*Excellenciás Érsek Úr!
Tisztelt Egybegyűlték!*

Ünnepelni gyűltünk össze e szép őszi délutánon. Ünnep számunkra, hogy történelmünk egy piciny szelete megújult, visszanyerte régi fényét, pompáját.

Veszprém az elsőként kialakított egyházmegyék egyikének központja, melynek alapításkori területe majd' az egész Dunántúlt lefedte. Veszprém a királynék városa is volt, sőt már Géza fejedelem özvegyéért is ostromolta várát Koppány vezér. A régi, gótikus püspöki palota nagy része a török hódoltság idején elpusztult. Ami 150 év alatt nem pusztult el, azt megsemmisítették a labanc hadak, melyek 1704-ben felgyújtották a várost.

1765-ben fogtak hozzá az új püspöki palota felépítéséhez. Fellner Jakab tervei magukban foglalták a gótikus elődmaradvány romjait, így a palota falaiból a magyar történelem ezer évének atmoszférája árad. A mindenkori veszprémi főpásztor otthona az ország egyik legszebb barokk épülete.

A török hódoltság idején a szinte néptelenné vált országrészben elpusztult városaink, váraink, templomaink. Kő kövön nem maradt. A

XVII. század végétől mindent újra kellett építeni. És az ország hozzá is fogott: templomok épültek, amiknek kezdetben talán csak az első két sorát töltötték meg a hívők, de biztak a jövőben. Sorra emelkedtek a semmi-ből a barokk és klasszicizmus jegyeit viselő istenházak, lakóépületek, egész városok.

Ezekkel büszkélkedhetünk ma is, hiszen Trianon fájdalmas döntése megfosztott minket román és gótikus műemlékeink nagy részétől. Barokk emlékeink között számos egyházi tulajdonú építmény van, amelyek fenntartása, javítása már nem várható el pusztán a hívek adományai-ból. Annak tudatában, hogy ezek nemzeti műemlékek, az EU-ban a magyar kormány fordítja a legtöbb pénzt felújításukra, megóvásukra.

De térjünk vissza a történelemhez. Miről mesélnek ezek a falak? Látták Koller Ignácot, az építkező püspököt, Ranolder Jánost, a nőoktatás apostolát vagy „az ifjú lelkek ezernyi lakattal elzárt kincses birodalmához” szóló Tóth Tihamért. És látták Mindszenty Józsefet, aki 1944 őszén innét kezdeményezte a dunántúli püspökök memorandumát. Nem is maradt el a hatalom válasza.

1944. november végén a nyilas megbízott a katonaság részére próbált helyet foglalni a püspöki palotában, ami akkor már megtelt menekültekkel. Az egyház akkor is tudta, mi a feladata, és a főpásztor megnyitotta a palotát rászoruló honfitársaink előtt. A nyilas megbízott letartóztatva Mindszentyt, akit tizenhat kispapja kísért a veszprémiek csendes tüntetése mellett a fogdába. A bíboros Emlékirataiban úgy írja, hogy kétszáznegyven évvel azelőtt elődje, Széchenyi Pál érezhette hasonlóan magát, mikor Heister generális hadai vadállati kegyetlenséggel gyilkolták le a város lakóit, és rombolták le mindent.

Veszprémnek amúgy is kijutott a magyar történelem véres eseményeiből. Koppány ostromát már említetem, de ostromolta a várat a tatár is, a török el is foglalta, kivonulásuk után csak romok maradtak. A fogságból visszatérő Mindszenty pedig a szovjet csapatok pusztításával találkozott.

Aztán jöttek a kommunizmus évei, és a főpásztorok mellett „bajszos püspökök” garázdálkodtak az épületben, és volt, amikor gazdátlanul maradt a ház, mert Badalik Bertalan megyéspüspököt a forradalom

utáni időkben internálták. A rendszerváltás idején a püspöki kar legszókimondóbb püspöke, Szent József állt az egyházmegye élén. Ő lett Veszprém első érseke.

„Mutasd meg, hogyan ünnepelsz, és megmondom, ki vagy.” E falak is sokféle „ünneplőt” láthattak már: dülö pogányt, vérgőzös labancot és egyházüldöző diktatúrákat. Megélték kardcsörtetést, ágyúörgést és bilincseket. Mi nem így ünneplünk. Tiszteljük a múltat, és nyitottan, bizakodva nézünk a jövőbe. Már Klebelsberg Kuno is felismerte, hogy „egy nemzet csak bizonyos mennyiségű negatív embert bír el, és pozitív, aktív, produktív, konstruktív emberekre van szüksége...” Mi itt most amellet teszünk tanúságot, amit egész kormányzásunk is igazol, hogy a nemzet mára megtanulta ezt a majd' százéves leckét. Márfi Gyula érsek úr személye a garancia arra, hogy a most felújítva átadott palotát valódi magyar és keresztény élet fogja betölteni...

Biztatom Önöket és magunkat is, hogy ne álljunk meg ezen a ponton: a nagy múltú Veszprém városát építsük és csinosítsuk tovább, Isten és a haza nagyobb dicsőségére!

Magyar mise és magyar kiállítás az üldözött keresztényekről a Vatikánban

A magyarok hallatják a hangjukat és imájukat egész Európában – mondta Palánki Ferenc Debrecen-nyíregyházi püspök a Szent Péter-bazilikában október 8-án bemutatott magyar misén, amellyel egy időben megnyílt a Kereszt-tűzben című magyar kiállítás a közel-keleti keresztényüldözésről.

A felcsíki plébániák kórusai felemelő énekükkel tették széppé és emlékezetessé a szertartást, melyet a pápai, a magyar és a székely himnusz eléneklése zárt

HAZÁNK – MTI

A magyar nyelvű misét a Szent Péter-bazilika főoltára mögötti úgyszólván Katedra-oltárnál mutatták be a Magyarok Nagyasszonya október 8-i ünnepe alkalmából, amely a Szent Péter-bazilika altemplomában található Magyarok Nagyasszonya magyar kápolna búcsúnapja is.

Palánki Ferenc homíliájában azt mondta, a vatikáni magyar kápolna üzenete az, hogy az anyaországban és külföldön élő magyarok Európa békéjén munkálkodnak, és a krisztu-

si értékeket képviselik Európa közepén. Hozzátette: mi, magyarok „hallatjuk a hangunkat és imánkát egész Európában, hogy valóban a Szűzanya népe vagyunk”.

A püspökkel, aki a fiatalokról szóló vatikáni szinódus alkalmából érkezett a Vatikánba, Kocsis Fülöp, a hajdúdorogi főegyházmegye érsek-metropolitája koncelebrált, továbbá a Rómában szolgáló magyar papok. A mise megemlékezett Márton Áron püspöki kinevezésének 80. évfordulójáról is, akinek boldoggá avatási eljárása folyamatban van a Vatikánban.

Márton Áron az erdélyi Csík-szentdomonkoson született. A bazilikában bemutatott magyar misén a felcsíki plébániák 400 tagú közös kórusa énekelt Balánbánya, Csík-szentdomokos, Csíkdánfalva, Csíkmadaras, Göröcsfalva-Rákos-Vacsárcsi, Madéfalva, Csíkcsicsó, Csíktaploca, Csíkszereda, Csíkdelne-Csíkpálfalva, Csíkborzsova-Csíkszentmiklós, Szépvíz, Gyimesfelsőlök és Gyimesközéplek képviselőjében. Ince Sándor karnagy vezényletével a népviseletben levő kórus magyar egyházi énekekkel töltötte meg a bazilikát.

A kórus Ferenc pápa általános audienciáján is részt vett.

A szentmisén részt vett Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes, a Kereszténydemokrata Néppárt elnöke is, aki ezt követően a Vatikánban Pietro Parolin szentszéki államtitkárral tárgyalt (lásd keretes írásunkat). A szentmisén részt vett Tamás József gyulafehérvári segédpüspök és a 400 székely egyházi kórustag mellett diplomata – a képünkön látható Habsburg Eduárd, Magyarország vatikáni és Kovács Ádám Zoltán, hazánk római nagykövete mellett – vatikáni tisztviselők és római egyházi személyek is.

Közben a Szent Péter térre vezető sugárúton levő Cesi-palotában megnyílt a Kereszt-tűzben, keresztényüldözés a Közel-Keleten című kiállítás. A Magyar Nemzeti Múzeum kiállítása Budapest, New York és Washington után látható Rómában. A multimediális tárlat főkurátora Speidl Bianka, a Migrációkutató Intézet vezető kutatója. Az Emberi Erőforrások Minisztérium Üldözött Keresztények Megsegítéséért felelős államtitkársága és a Hungary Helps program támogatásával megvalósított kiállítás hivatalos megnyitóján részt vett Sölch Gergely, az Emberi Erőforrások Minisztériuma (EMMI) stratégiai helyettes államtitkára és Varga Benedek, a Nemzeti Múzeum főigazgatója. Ignatius Joseph III Younan antióchiai szír pátriárka, valamint húsz, Magyarországon ösztöndíjjal tanuló szíriai keresztény fiatal is felszólalt az eseményen.

A migrációról és a pápalátogatás lehetőségéről tárgyalt Semjén Zsolt a Vatikánban

A kormány álláspontja, hogy nagyon világos különbséget kell tenni a gazdasági migráció és az életükért menekülők befogadása között – mondta Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes, a Kereszténydemokrata Néppárt elnöke a Pietro Parolin szentszéki államtitkárral folytatott tárgyalása után. A politikus a közmédiának nyilatkozva elmondta, hogy a megbeszélésen szó volt a pápa magyarországi látogatásának lehetőségéről, illetve Mindszenty József bíboros boldoggá avatásáról is.

Semjén Zsolt több mint másfél órás tárgyalást folytatott Pietro Parolin szentszéki államtitkárral, amelyen minden jelentős témát érintettek. Szó volt a megbeszélésen az egyházi ügyekről, az egyházi iskolákról, illetve arról, hogy mennyire rendezett és modellértékű az állam és egyház kapcsolata Magyarországon.

A politikus elmondta: kiemelt hangsúllyal szerepelt a tárgyaláson a 2020-as nemzetközi eucharisztikus kongresszus, illetve annak előkészületei.

A tárgyaláson szó volt a pápa magyarországi látogatásának lehetőségéről. Ezzel összefüggésben a kormányfő helyettese elmondta: a pápát a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia és a magyar kormány egyszerre hívta meg, ezt Ader János államfő tolmácsolta is korábban. Az eucharisztikus kongresszus szép alkalom lenne a magyarországi látogatásra, ahogy Mindszenty bíboros boldoggá avatása is – mutatott rá Semjén Zsolt, aki kiemelte: a boldoggá avatás „belátható időn belül van”.

Érintettek világpolitikai kérdéseket is az Európai Unió, illetve Magyarország vonatkozásában – ismertette Semjén Zsolt, aki hozzátette: a témák között szerepelt a kárpátjai magyar kisebbség helyzete.

A kormányfő-helyettes részletesen tájékoztatta Pietro Parolin bíborost arról, mit miért tesz magyar kormány a migráció ügyében. Kiemelte, hogy a segítséget szeretnék helybe vinni, és a megoldás nem az, hogy ezek az emberek a szülőhelyüket elhagyják, hanem az a helyes megoldás, ha a szülőföldjükön segítik őket emberhez méltó életet élni. A bíboros nagyra értékelt, hogy a keresztényeket segítő intézményrendszer a kormányzaton belül óriási anyagi segítséget nyújt kórházak, iskolák építéséhez. Semjén Zsolt elmondta: nagyon világosan be tudták mutatni a magyar álláspontot.

A miniszterelnök-helyettes rámutatott: a szentszék világméretben gondolkodik, és a szolidaritás mint keresztény erény hangsúlyozása természetes küldetése a katolikus egyháznak. Igazából az a kérdés, mi a hatékony szolidaritás – jelezte, hozzátéve: a magyar

álláspont szerint a migráció konfliktusokat, terrorizmust generál a befogadó országok esetében.

Semjén Zsolt elárulta: Pietro Parolin bíboros fontosnak tartotta hangsúlyozni, hogy azokról az emberekről, akik az életükért menekülnek politikai, illetve vallási okokból, gondoskodni kell – egészen addig, amíg veszélyben vannak. Nagyon világos különbséget kell tenni ugyanakkor, a gazdasági migráció és az életükért menekülők között – jelezte a miniszterelnök-helyettes, hozzátéve: a bíboros ezt teljes mértékben osztotta, és nagyon konstruktív volt. A szentszék álláspontja világos, a szolidaritás hangsúlyozása mellett elismerik az identitáshoz való jogot, az országok biztonságához való jogát, s azt, hogy csak olyan mértékben lehetséges a befogadás, amilyen mértékben az integráció valóban megoldható.

A pápa Magyarországon tanuló üldözött keresztény fiatalok csoportját fogadta

Október 10-én általános kihallgatáson vett részt iraki, libanoni, egyiptomi, pakisztáni és nigériai ösztöndíjas hallgatók társaságában Azbej Tristan, a Miniszterelnökség üldözött keresztények megsegítéséért és a Hungary Helps Program megvalósításáért felelős államtitkára, valamint Habsburg Eduárd szentszéki nagykövet.

HAZÁNK – MTI

A kihallgatás után Azbej Tristan államtitkár személyesen mutatta be Ferenc pápának a magyar állami ösztöndíjjal Magyarországon tanuló üldözött keresztény fiatalok húsz fős csoportját.

A Szentatya a találkozás alkalmával elmondta, mélyen megérintette a fiatalok tanúságtétele és rendkívül hálás azért, hogy Magyarország ilyen módon is szolidáris a szenvedőkkel. Az ösztöndíjasok az ösztöndíjprogram és a saját nevükkel ellátott plakettet ajándékoztak a Ferenc pápának emlékül, majd közös fénykép elkészítésére került sor a magyar zászlóval.

A pápai kihallgatást megelőző este Sölch Gellért az Emberi Erőforrások Minisztériumának helyettes államtitkára, Varga Benedek a Magyar Nemzeti Múzeum főigazgatója és

III. József Younan szír katolikus pátriárka megnyitották a Kereszt-tűzben kiállítást a római Palazzo Cardinal Cesi-ben, amelyen az éppen Rómában zajló, ifjúsággal foglalkozó püspöki szinódus több püspöke is jelen volt, közöttük Louis Raphael Sako káld katolikus pátriárka, akit a pápa a püspöki szinódus levezető elnökévé nevezett ki.

Younan pátriárka hangsúlyozta, Magyarország valóban segít, hiszen a fiatal keresztényeket nem kiszakítja ősi otthonukból, hanem magas szintű szakmai képzés nyújt nekik, amely után otthon segíthetnek az újjáépítésben. A megnyitóbeszédet követően az ösztöndíjas fiatalok tettek tanúságok az őket ért üldöztetésről és hálájukat fejezték ki Magyarországnak azért, hogy azon túl, hogy felsőoktatási lehetőséghez juttatták őket, közösségük újjáépülését is biztosíthatják hazatérésüket követően.

Köszönjük, Szentatya!

Felújított templom és ifjúsági centrum – evangélikus ünnep Békéscsabán

Október 13-án ünnepi istentiszteletet tartottak a Békéscsabai Evangélikus Nagytemplomban, ahol Kondor Péter, a Déli Evangélikus Egyházkerület püspöke szentelte fel a felújított templomot és a Magtár – Ifjúsági Centrumot. Az ünnepségen részt vett és beszédet mondott Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes, a KDNP elnöke is.

HAZÁNK – MTI

Mintegy kilencszáz millió forintos kormányzati támogatással újult meg a békéscsabai evangélikus nagytemplom, valamint a külvárosi, jami-nai templom és evangélikus ifjúsági központ is épült a városban.

Semjén Zsolt emlékeztetett: az épület Közép- és Kelet-Európa legnagyobb evangélikus temploma. Kiemelte: Békéscsaba az evangélikusok

és a szlovákság emblematisus helyének tekinthető, hiszen a török időkben elnéptelenedett vidékre háromszáz éve telepedtek le evangélikus vallású szlovákok. Semjén Zsolt hangsúlyozta: a történelmi nemzetiségek ugyanolyan integráns részei a magyar nemzetnek, mint az elszakított területeken élő magyarok, ezért állam- és nemzetalkotónak tekintik őket.

A politikus hozzátette: a békéscsabai szlovák gyökerű evangélikus

gyülekezet olyan sajátos értékeket hordoz, ami része az egyetemes magyarságnak, része az egyetemes szlovákságnak, de mégis olyan egyedi örökség, amit csak ők tudnak megőrizni és nekünk átadni.

Kutyey Pál igazgató-lelkész elmondta: a 3500 ülőhelyes templomot 550 millió forintból restaurálták. A homlokzati és belső felújítás mellett lecserezték az elektromos vezetékeket, megoldották az eddig a tetőről a falakra folyó víz elvezetését és

restaurálták a templom szobrait. Elmondta: a hagyományosan evangélikus Békéscsabán jelenleg több mint tízezres evangélikus közösség él. Felidézte: a törökdúlás során elnéptelenedett vidékre 1718-ban költöztek a felvidékről szlovák evangélikusok, akik vallásszabadságot és földet kaptak.

A templomban a mai napig hetente tartanak szlovák nyelvű evangélikus istentiszteletet. A közösség eredetét jelzi az is, hogy egyedülálló módon még mindig az úgynevezett Transcius-féle énekeskönyvet használják, sokan konkrétan azokat a példányokat, amelyeket még ősök hoztak magukkal. Ismertette: a betelepülő templomot építettek maguknak, de rövid időn belül olyan sokan lettek, hogy az többszöri bővítés után sem tudta kiszolgálni a közösség igényeit. Ezért megvásárolták a templomukkal szemközti telket és 1807-ben elkezdték építeni a nagytemplomot a kicsivel szemben. A templomot végül csak 1824-ben fejezték be, mert a napóleoni háború miatt elértektelenedett pénzüik nem volt elég, és újabb gyűjtést kellett szerveznie a közösségnek. Az épületet azóta többször is felújították, legutóbb az 1978-as földrengés után kellett helyreállítani, amikor megrepedt a kupolája. A jami-nai templomot szintén kívül-belül felújították, emellett egy régi magtárból kétszintes centrumot alakítottak ki a gyülekezet ifjúsági csoportjainak – tette hozzá Kutyey Pál.

25 éves a KDNP Protestáns Műhely

Ünnepi pillanatok a Fasori Evangélikus Gimnázium dísztermében

A Kereszténydemokrata Néppárt Protestáns Műhelye (KDNP PM) alakulása 25. évfordulóján, október 13-án ünnepi emlékülés és hálaadás volt a Fasori Evangélikus Gimnázium dísztermében. Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes, pártelnök részvétele és beszéde még emelkedettebbé tette az ünnepelést. A PM korábbi elnökei közül csaknem mindenki el tudott jönni az ünnepi évfordulóra, mellettük az ország minden részéből Soprontól Miskolcig, Debrecentől Golopon át Budapestig érkeztek helyi szervezetek, illetve a sajtó képviselői, de szimpatizánsok is.

Lukáts Miklós, a Protestáns Műhely alapítója, és a későbbi elnökök: Horkay György, Szászfalvi László és Birkás Antal, a PM jelenlegi vezetője

BÉKEFY LAJOS

Hajdó Ákos gimnáziumi igazgató köszöntötte a résztvevőket, örömet fejezve ki amiatt, hogy a nagy hírű gimnázium már több alkalommal is helyet biztosíthatott a Műhely konferenciáinak. Badacsonyi Zoltán PM-alelnök vezette az estét. Békefy Lajos, a PM külügyi titkára tartotta a bevezető áhítatot, melyben a protestáns politizálás igei alapjairól szólt, valamint a Műhely KDNP-n belüli önértelmezésének három fázisáról, a protestáns politikai helytállás három üteméről, s a reformáció örökségét őrző történelem- és magyarságszemlélet három idői dimenziójáról.

Lukáts Miklós, az Antall-kormány volt államtitkára, a PM alapítója felidézte a születés folyamatát, amelynek kezdetén egy brüsszeli konferencián neki feltett kérdés állt: miért nincs a protestánsoknak műhelye a KDNP-n belül? Az Antall-kormány és Surján László KDNP-elnöksége alatt jött létre ezt követően a Műhely és Alapszabálya. Már a működés elején több német CDU-konferencián részt vettek a PM képviselői, országjáró kampányutakat tartottak, előadásokat szerveztek. Elvárását is megfogalmazta: a PM-nek nagyobb média-nyilvánosságot kívánt.

Horkay György volt elnök a párt nem könnyű időszakában vállalta a vezetést, és főként vidéken, Debrecenben és másutt rendeztek fontos konferenciákat családról, hit és tudomány viszonyáról, oktatásról. Szászfalvi László református lelképásztor, parlamenti képviselő, korábbi elnök a hála, az öröm és a remény gondolat-körében idézte fel a PM konferenci-

Badacsonyi Zoltán, a Protestáns Műhely alelnöke

akkal és kiadványokkal mind gazdagabbá váló éveit.

Békefy Lajos egykori és mai külügyi titkár visszatekintőjében a szövetség gondolatra és a német kereszténydemokrácia „Kantjára”, az evangélikus Hermann Ehlersre utalva javasolta a párton belüli műhelyek szorosabb együttműködését, aktuális témákról katolikus-protestáns párbeszédforumok szervezését, a határon túli magyar pártok felé a nyitást. Birkás Antal jelenlegi PM-elnök az elmúlt években megéledő műhelymunkáról szólt, új vidéki szervezetek létrehozásáról, a protestáns szociáletikát bemutató kiadványokról, melyek létrejöttét a Barankovics Alapítvány anyagi támogatása tette lehetővé. Az ünneplő közösséget üdvözölte Weisz Péter, a Barankovics Alapítvány Izraelita Műhelyének elnöke is.

Semjén Zsolt nagyívű beszédében a KDNP és benne a PM helyzetét, küldetését, politikai szövetséges szerepét filozófiai, teológiai és politikai

Békefy Lajos, a PM külügyi titkára

szempontok alapján mutatta be. „A mostani helyzetben nagyon fontos, hogy közösen őrizzük keresztény értékeinket, határozottan álljunk ki Magyarországot keresztény alapokon való megtartása mellett” – mondta. A KDNP által is képviselt római katolikus pápai szociális enciklikák

társadalompolitikai tanításai mellé a PM karakteresen odatette a sajátos protestáns felelősségetika értékeit, és prófétai hangot is hallatott.

A Keresztttűzben című kötettel, mellyel a PM segítette a migrációs kérdés értelmezését, hozzájárult a Műhely is a Keresztényüldözés Elleni Államtitkárság létrehozásához – hangsúlyozta Semjén Zsolt. A Műhely értékes szakmai szolgálataiért a KDNP vezetése és a Kormányzat nevében is köszönetét fejezte ki, és biztatott arra, hogy a jövőben szervezzen továbbra is konferenciákat, alkosson a közgondolkodást formáló kiadványokat, aminek támogatására megemelt költségvetési keretet ígért.

A korábbi elnököknek, illetve a közösség külügyi titkáranak a párt elnöke személyes gratuláció keretében adta át a Luther–Kálvin-emlékplakettet. Ezután kötetlen köszöntés és beszélgetés következett a 80 főre méretezett, 25. születésnapra készült torta elfogyasztásával.

A Demokrata Néppártnak (DNP) 1956. október végén nem volt lehetősége és ideje arra, hogy új programot dolgozzon ki. A rádióban közzétett „életjel” bejelentésekor is ellenzéki pártként határozta meg politikai pozícióját. A Hazánk 1956. november 4-én megjelent (de már november 1-jén elkészült) oldalain a párt 1947-es választási programját jelölték meg a DNP politizálásának alapjaként. Az alábbiakban közölt, de nyilvánosságra nem jutott programtervezetük is ez alapján állt. A korábbi kereszténydemokrata alapelvek hangoztatása mellett az 1945 utáni társadalmi vívmányok (földreform, egyházi nagybirtokok felosztása, bankok és nagyvállalatok államosítása) megvédése mellett álltak ki s nem zárkoztak /volna/ el a további demokratizálódás érdekében tett későbbi engedmények megadása elől sem.

SZABÓ RÓBERT / BARANKOVICS.HU

A DNP PROGRAMTERVEZETE 1956. OKTÓBER – NOVEMBER*

A Demokrata Néppárt a fasiszta elnyomatás éveiben született. A keresztény világnézet alapján állva harcolt a magyar nemzeti függetlenségéért, az értelmetlen háború befejezéséért és a szükséges, társadalmi, gazdasági reformokért. Ezzel a programmal vett részt 1944-ben a Magyar Front többi pártjával együtt az ellenállási mozgalomban. 1945 tavaszán Debrecenben bontotta ki zászlaját**, az akkori Szövetséges Ellenőrző Bizottság jóváhagyása alapján. Az 1945. évi választáson indulási jogot nyert, de ezzel csak az 1947. évi választáson élt, ahol több mint 820 000 szavazattal és 62 képviselővel*** a második legerősebb pártja lett az országnak. A párt 1949. márciusában működését felfüggesztette, miután a szabad politikai élethez szükséges feltételek nem voltak biztosítva.

Az 1956. október 23-án kezdődött népi megmozdulás olyan körülményeket teremtett, melyek között a Demokrata Néppárt nemcsak lehetségesnek, de népünk és hazánk érdekében szükségesnek is találja, hogy működését újból megkezdje. Részt kíván venni és felelősséget kíván vállalni az ország újjaépítésében és a sajátos magyar politikai és gazdasági életforma kialakításában.

Stennel a Hazáért és a szabadságért! HAZÁNK Egy népiel sem vagyunk alábbvalóak zslvny V. évfolyam 1. szám A Demokrata Néppárt lapja 1956. november 4. FELHÍVÁS Farkas Dimes, a Demokrata Néppárt vezetője... A mi roppant felelősségünk... Olvasóinkhoz!... Főpószt és katonák... Péking... London... Moszkva... Washington... KONSZOLIDÁCIÓ! — DE MELYET? SZERVEZETI HÍREK

tén, a magántulajdon szabadságát a kizsákmányolás tilalma által megszabott korlátok között.

4. A szabad szervezkedés és a sztrájk jogát a dolgozók természetes és elidegeníthetetlen jogának tartjuk. A pártoktól és a kormánytól független szakszervezetek egységét fenn kívánjuk tartani.

5. Pártunk a teljes vallás- és lelkiismereti szabadság alapján áll. Az állam és az egyház viszonyát úgy kell rendezni, hogy az állam e követelményt intézményesen biztosítsa.

6. A nemzeti függetlenség és szuverenitás kérdésében teljes mértékben magunkévá tesszük nemzeti forradalmunk követeléseit, vívmányait. A Szovjetunióval és a környező népi demokratikus államokkal való barátságot és együttműködést — a teljes egyenjogúság és a belügyekbe való be nem avatkozás alapján — külpolitikánk alapja. Ugyanakkor ki akarjuk építeni a világ minden országával kulturális és gazdasági kapcsolatunkat. Támogatjuk az ENSZ törekvéseit a világbéke megőrzésére, és kívánjuk, hogy az ENSZ-tagsági folyó kötelezettségeinket az alapközmánynak megfelelően teljesítsük és éljünk a világszervezet által biztosított jogokkal.

7. Hívei vagyunk az általános, titkos választójogon nyugvó parlamentaris demokráciának, amely polgárai számára biztosítja az embert megillető személyes szabadságjogok teljességét.

A Hazánk 1956. október 4-én megjelent — de már november 1-jén elkészült — lapszáma. Az újságban a párt 1947-es választási programját jelölték meg a DNP politizálásának alapjaként

Személyes kérdésben A „Hazánk” magyaráz... Nagy napok hírségei... A magyar nyelv az ENSZ előtt... KONSZOLIDÁCIÓ! — DE MELYET? SZERVEZETI HÍREK

Pártunk elvi állásfoglalását az alábbiakban foglaljuk össze: 1. Pártunk a keresztény világnézet alapján áll, de nem egyházi és nem is felekezeti párt. A társadalmi együttélést a természetjog, a keresztény erkölcs és a szociális igazságszolgáltatás alapján kívánja szabályozni. 2. Hívei vagyunk a magyar sajátosságoknak megfelelő demokratikus szocializmusnak. Ezért megőrizni kívánjuk népünk szociális vívmányait, elsősorban a földreformot, ideértve az egyházi nagybirtokok felosztását is, valamint a bankok, nagyvállalatok, ill. nagy vállalatok társadalmi tulajdonba vételét. 3. Biztosítani kívánjuk a közérdek által korlátozott, illetve ellenőrzött magánkezelésmegnevezést, elsősorban a kisipar és kiskereskedelem terüle-

Az 1956-os szöveg eredeti formában. Forráshely: Belügyminisztérium Központi Irattára V-147 275. Gépelő másolat. Közli: 1956 és a politikai pártok: politikai pártok az 1956-os forradalomban, 1956. október 23 – november 4. Válogatott dokumentumok. Szerk. Vida István. MTA Jelenkor-kutató Bizottság, Budapest, 1998. 472–473. **1945 elején a DNP több helyszínen (Debrecen, Szeged és környéke) kezdte meg szervezőmunkáját, akkor még a Szövetséges Ellenőrző Bizottságtól nem volt „hivatalos engedélye”. ***A szövegben elírás történetet. A Demokrata Néppárt 1947. szeptemberben 60 képviselővel rendelkezett, majd a többes mandátumokról való lemondások, későbbi igazolások, pótképviselők behívása után a törvényhozás 1949. áprilisi feloszlásáig 71 képviselővel vett részt a törvényhozás munkájában.

Latorcai János: Marosvásárhely példát mutathat

Olyan korban élünk, amikor a magyar nemzet jelenős része saját akaratán kívül az anyaország határain túl él, s amikor az egyik legfőbb megtartó erő közös nyelvünk.

Nyelvében él a nemzet, a nemzet azonban több a nyelvnél. A nyelv a kultúra hordozója és letéteményese, az önkifejezés legfontosabb eszköze, de a nemzetet a nyelven kívül a közös hagyományok, szokások, a vallás, a közös emlékezet és a közös célok jelentik.

Születésünk pillanatában nemzeti múltunk minden kincsét megörökljük, de ahhoz, hogy képesek legyünk megőrizni és gyermekeinknek, unokáinknak átadni, ahhoz olyan kulturális közegre van szükség a családtól, a templomon át az iskoláig, amelyben képesek lehetünk kiteljesedni, s a nemzetépítésbe mi magunk is bekapcsolódni.

Odahaza, az anyaországban ez a lehetőség mindenki számára adott és természetes, olyan, mint levegőt venni. Külföldön magyarként, különösen pedig a helyi magyarság kulturális szervezeteinek vonatkozásában ez sokkal, de sokkal nehezebb feladat.

Az erdélyi magyarság az elmúlt évszázadokban kénytelen volt mindezt megtapasztalni, de mégsem tört meg, hanem egyenes gerinccel, a megpróbáltatásokat emelt fővel viselve megmaradt, példát mutató, megőrizte kulturális-szellemi karakterét.

Az erdélyiek azonban nem csupán megőrizték a korábbi hagyományokat és kulturális emlékeket, hanem sajátos ízzel gyarapították is azokat.

Ez a hit, ez az elkötelezettség és bátor kifejezési mód tette lehetővé, hogy ma, Trianon után száz évvel magyar szót hallhatunk Erdélyben és ez az ami termővé varázsolja ma is az egykori tündérvárat milliós lábba tiport véres földjét. Így születnek olyan alkotások, amelyek egyszerre erdélyiek és magyarok, melyek üzennek a múltból, de a jövőt, a jövőbe tekintő gondolkodásunkat formálják.

Van tehát itt mit megismernünk és van mire büszkének lennünk ma is, de ahhoz hogy ezek az élmények nemzetformálónak válhassanak azokat közösségeknek is meg kell élnünk.

Hát ezért is annyira fontos a Vásárhelyi Forgatag, melynek szervezői, elsősorban a Marosvásárhelyért Egyesület, immár hatodik alkalommal vállalkozott arra, hogy a magyar kultúra népszerűsítésével és megismertetésével erősítsék az anyaországi és a romániai magyar közösség együttműködését és közösségi élménnyé formálják magyar kultúrákat. A Vásárhelyi Forgatag a szervezők célja szerint üzenni kíván a városból elszármazottaknak és a környékbelieknek, hogy a város hazavárja őket és évente legalább egyszer jöjjenek el egy közös ünneplésre.

Ugyanakkor kiváló alkalom ez a város magyar értékeinek bemutatására és annak megismertetésére a többségi románsággal, felidézve és megélve egy sokadalom vásári hangulatát.

Az elmúlt évek munkája révén mára a Fesztivál valóban és nemes értelemben is forgataggá vált, ahol a művészet szinte minden válfaja a gasztronómiával, a

történelmi és tudományos ismeretterjesztéssel együtt jól megférnek egymás mellett. Idén a Forgatag csúcspontját biztosan az Állami Népi Együttes csodálatos táncbemutatója és a Budapesti Operettszínháznak a Marosvásárhelyi Nemzeti Színházzal közösen színpadra állított, Kálmán Imre által komponált Chicagói Hercegnő című operett előadása jelenti majd.

A rendezvény fővédnökének, Kövér László házelnök úrnak a nevében is köszönöm a szervezők nagyszerű, sokoldalú munkáját, a közreműködők nagy gondnal előkészített szerepléseit és az Önök kitüntető figyelmét, amely lehetővé tette, hogy a Forgatag mára Erdély egyik legjelentősebb kulturális eseményévé váljon.

Mindenhhez persze az is kellett, hogy a magyar Kormány nagyvonalú erkölcsi és anyagi támogatásán túl 2016 óta a Marosvásárhelyi Polgármesteri Hivatal is segítse a szervezőket. Őszintén remélem, hogy ez csak a kezdet ahhoz, hogy Erdély újra az legyen, ami volt: az Isten és az ember előtti egyenlőség, a tisztesség és az emberszeretet földje.

Ahhoz, hogy ez így lehessen, mindannyiunknak, magyaroknak és románoknak egyaránt tenni és elfogadni is kell. Marosvásárhely példát mutathat. Itt valóban két nemzet, két kultúra él együtt és nem csak egymás mellett. Ha ezt az együttélést képesek a másik szeretetével és valódi együttműködéssel kitölteni, akkor van remény arra, hogy Erdély megőrizze sajátos arculatát.

Nekünk, magyaroknak e téren a leg-

fontosabb feladatunk önazonosságunk, saját keresztény kulturális örökségünk ápolásának erősítése, mert ha ez elvész, vagy az abba vetett hit meginog, akkor a nemzet megsemmisül, beolvad.

Mi, magyarok mindezt már sajnos megtapasztalhattuk, hiszen történelmi értelemben elvesztettük a XX. századot, de most meg akarjuk nyerni a XXI. századot. Ahogy Kövér László házelnök úr fogalmazta nemrég: „megnyerni a XXI. századot azt jelenti, hogy emberhez méltó természeti, gazdasági, társadalmi és életfeltételeket biztosítsunk minden magyarnak a szülőföldjén, a Kárpát-medencében pedig szomszédjainkkal együtt meghaladjuk a történelmi viszálykodások korszakát, hogy egy mindannyiunk számára biztonságot adó Kárpát-medencét és Közép-Európát teremtsünk, amely nemcsak az itt élő nemzetek és országaik megerősödéséhez, hanem a keresztény értékeiben erőteljesen fogyatkozó és támadott Európa önmagára találásához, újbóli megerősödéséhez vezessen.

Hiszem, hogy ez az idejű Forgatag is mindezt jól szolgálja!

Isten éltesse Vásárhelyt, Isten éltesse valamennyiünket!

A szerző az Országgyűlés alelnöke, a KDNP Országos Választmányának elnöke. A fenti beszéd az erdélyi Marosvásárhelyi jeles kulturális rendezvényén, a 2018. augusztus 27. és szeptember 2. között tartott Vásárhelyi Forgatagon hangzott el

Nacsa Lőrinc: Birodalmi törekvések Brüsszelből

A 2019-es európai választás fő témája és sorskérdése a bevándorlás lesz, illetve már most is az. Ezt a hazai ellenzék mindig megpróbálja eltagadni, láthattuk a Sargentini-jelentés vitája körül, illetve az arra válaszként adott országgyűlési határozat vitájában is. Talán azért is tagadják, mert tudják, hogy zavaros álláspontjuk nem egyezik a magyarok többségének véleményével, és ezért a kérdés súlyosságáról sem vesznek tudomást. Azt látjuk, hogy Európa nagyságát, erejét és dicsőségét az egymással egyszerre versenyző és együttműködő nemzetállamok adták. A fénykorban, amikor a kontinens ereje teljében volt, a nemzetek tisztelték egymás jogait, védték polgáraik érdekeit és polgáraikat, jól tudtak együttműködni, és közösen részesültek a béke, a gyarapodás és a biztonság áldásaiban. Mi ezt az Európát védtük annyiszor történelmünk során, és erre mondtunk igent számtalanszor, és ezt szeretnénk ma is: Európát mint a

nemzetek hazáját! Ahogy Orbán Viktor miniszterelnök is fogalmazott: „A kontinens nem az öntudatos nemzetek, hanem a birodalomépítési kísérletek vitték tévutakra. A birodalomépítési kísérletek és kísérletezők felelősek a XX. századi szörnyű háborúkért, a tengernyi szenvedésért és a virágzó Európa többszöri feldúlásáért is.”

A májusi választás tehát a jövőről szól. Az európai népek és emberek jövőt választanak maguknak! Tisztán láthatók a brüsszeli birodalmi törekvések jelei, hogy behódoltassák a népeket, hogy létrehozzanak egy európai birodalmat. Tisztán látszik, hogy a mostani brüsszeli vezetés a szabad nemzetek szövetsége helyére európai birodalmat kíván, olyan európai birodalmat, amelyet nem a népek választott vezetői, hanem a brüsszeli bürokraták irányítanak. Ezért birodalmi gögből akarják mindig megleckézteni azokat, akik nem értenek velük egyet. Gazdasági zsarolással, mint most látjuk Olaszország esetében,

politikai fenyegetéssel, mint Románia, Szlovákia vagy épp Csehország esetében, vagy jogállami köntösbe bújtatott aljas rágalomokkal, mint Magyarország vagy Lengyelország esetében.

A birodalmi Európa gondolatának képviselői pont azok, akik a bevándorlást támogatják, akik új migrációs utakat sürgetnek, akik áttelepítési és családgyógyógyító programokat akarnak, meg akarják változtatni Európa népességét és arcát, keresztény kultúráját! A nyílt társadalom, a globalista birodalmi szemléletből fakadó irány az egyik jövő tehát Európa előtt, a másik pedig, hogy visszatérjünk az Európát nagyra tevő gondolatokhoz, az erős nemzetállamok korrekt együttműködéséhez és keresztény gyökereinkhez. A mi válaszuk az, hogy a függetlenséget és a nemzetek együttműködését kell választani a globális kormányzással és ellenőrzéssel szemben! El kell utasítanunk a globalizmus ideológiáját, és támogatni kell helyette a hazafiaság

kultúráját! A hit, a biztonság, a család, a munka, a nemzet olyan értékei, amelyek elődeinknek természetesen voltak, számunkra is fontosak, de most folyamatosan és hangosan támadják azok, akik gyengíteni akarják a családokat, akik szándékosan összekeverik a férfi és nő fogalmát, akik szerint a bevándorlók jobbakként, mint a hazai népesség. Ezért lesz sorsdöntő a mostani európai választás. A jövőnk, szeretett kontinensünk jövője múlik rajta! Szerintünk a mostani vezetés alkalmatlan és tévútra viszi Európát, ezért új brüsszeli vezetésre, új Bizottságra és új parlamentre van szükség, amely megvédi polgárait és támogatja, segíti az erős nemzetállamok együttműködését!

A KDNP frakciószóvivője fenti gondolatait az Országgyűlés október 24-i ülésén napirend előtti felszólalásában mondta el

Semjén Zsolt:

Szent II. János Pál pápaságának következményei

Negyven évvel ezelőtt lelki és szellemi földregés hullámai terjedtek az akkor még vasfüggönnyel kettéosztott Európa országaiban, de a többi négy földrészen is. Az epicentrum az Örök Városban, Rómában volt, a Szent Péter téren, amikor Jézus Krisztus földi helytartója, az újonnan megválasztott, ma már szentként tisztelt II. János Pál pápa megjelent az erkélyen, és az ott egybegyűlt százezres tömegben keresztül felszólítást intézett az egész emberiséghez: „Ne féljete! Nyissátok meg szíveteket, nyissátok meg a határokat Krisztusnak!”

Bő negyedszázados pápaságának gazdag tanítását féltőn őrzi örökségként minden Istenben hívő jóakarátú ember, szerte az egész világon. Ezt a fölmérhetetlen gazdagságot néhány mondatban lehetetlen összefoglalni, ámde lehetséges belőle a legfontosabb összetevőket kiemelni. „Az igazság szabaddá tesz titeket” – szeretne idézni az evangéliumot, amelyről bátran vallotta: „A pápának nem az a föladata, hogy megváltoztassa az evangéliumot, hanem hogy változatlanul megőrizze és továbbadja.” Az igazság fényében volt elszánt harcosa az igazi emberi jogoknak, s megkülönböztetve az ocsút a búzától, vetette el a liberalizmus által kitalált, emberi jogoknak álcázott hazugságokat, mint például azt, hogy az embernek jogában áll megteremteni önmagát az emberi és a társadalmi természet törvényei ellenében.

Mindeközben hangoztatta, hogy a teremtett embernek jogai mellett kötelességei is vannak Istennel, önmagával, felebarátaival, a nemzettel, a szülőhazával, a társadalommal, sőt az egész emberiséggel szemben. Ő volt az, aki néven nevezte a magát haladásnak álcázó eszmék együttesét, a halál kultúráját, és védte az emberi életet fogantatása első pillanatától az utolsóig. Mindez nem tetszett a közvéleményt formáló, 68-as európai „elit-

nek”, és Szent II. János Pál egész pápasága alatt az igazságot gyűlölő média támadásainak, ösztüzenek volt kitéve, miközben tanítását elhallgatták, félremagyarázták, kiforgatták, eltorzították. Elég csak az Istentől akart család védelmére gondolni, amelyben egy férfi és egy nő felbonthatatlan életszövetségé-

ből új életek születnek, amelyeket a szülők Isten áldásaként fogadnak. Mennyi gúnyolódás kísérte az öt világrészen megtett lekipásztori látogatásai során a család védelme miatt!

Vagy gondoljunk az Öbölháborúra. A pápa egy híján hatvanszor ítélte el, mert tudta, hogy nem lehet

országokat, archaikus társadalmakat szőnyegbombázással átvinni a nyugati demokráciába. Profétaként előre látta a következő évtizedek során a kereszténység pusztá léte ellen bekövetkező támadásokat, s ezek ellenében fogalmazta meg hitét Istenben, emberben, családban, nemzetben, hazában, a kereszténynek megmaradó Európában. Íme, a bővizű forrás, amelyből napjainkban is meríteni kell a devianciák halált hozó sivatagában vándorló keresztény népeknek, ha csak szándékosan nem akarnak szomjan halni.

Szent II. János Pál pápaságának következményei még messze vannak teljes kibontakozásuktól. Az életében bekövetkezett történelmi változások visszajára fordulhatnak a jelenlegi hatalmi központok túlnyomó többségében uralkodó keresztényellenesség következtében, ha a nagy pápa tanítását elhanyagolnánk. Emlékezzünk vissza pápaságának utolsó idejére és 2005 tavaszára. Szenvedéseit nem rejtette el, mert vallotta: ezáltal Jézus Krisztus szenvedéseit kiegészíti. Ezzel végső tanítást adott minden jóakarátú embernek. Valójában az ő fájdalommal teli arcában az egész szenvedő emberiség arca lett láthatóvá.

Amikor Szent II. János Pál pápaságának lelki-szellemi következményeit számba vesszük, ne feledkezzünk el e végső, nagy katekiziséről. Porhüvelybe békében nyugszik Szent Péter sírja közelében, munkásságának lényege jelen van napjainkban, közöttünk. Drága örökségünkkel az evangélium szellemében jól sáfárodjunk!

Nagy Szent II. János Pál pápa, könyörögj érettünk!

Magyarország miniszterelnök-helyettesének beszéde az Országház Felsőházi termében tartott konferencián hangzott el 2018. október 12-én

Latorcai János:

Európa az értékek keresésében

Ma Nyugat-Európában elsősorban egy lassan vallási jelleget öltő liberalizmusnak nevezett eszme uralkodik, mely a társadalmi folyamatokat a saját szemüvegén át torzítva láttatja.

A francia forradalom eszméi, jelszavai ma is léteznek, de a sza-

badságot felváltotta a szabadosság, az egyenlőség fogalma torzult azal, hogy mindenre érvényes – beleértve a nemi szerepek sajátosságainak tagadását is –, és elferdült a testvériség fogalma, s mára már olyanokra is kiterjed, akik velünk semminemű közösséget sem haj-

landók vállalni.

Ezekre épül a konzum-multikultúra szellem nélküli ideája, s ezzel akarják meghaladni a nemzetállamok eszméjét is, amikor határok nélküli, értékdevalvált társadalmak létrehozására törekszik a „haladó nyugati világ”. Ez óriási téve-

dés, fejlődési zsákutca, mert nincs európai uniós nép, démosz nélkül pedig nincs demokrácia.

Nemzetek vannak, amelyek saját országuk keretében tudnak kiteljesedni, ugyanakkor a brüsszeli elit éppen ezek gyengítését tűzte ki célul.

Ezen tendencia eredményeként, valamint a korábban is meglévő szerkezeti, strukturális hiányosságok miatt, ma demokratikus deficit észlelhető az unió működésében. Az egyes tagországokban demokratikusan megválasztott vezetők és az unióban választások nélkül kinevezett tisztségviselők között ellentét feszül.

Ez különösen akkor válik élessé, ha az utóbbiak demokratikus felhatalmazás nélkül hoznak olyan döntéseket, melyek egész Európa sorsát befolyásolják.

Itt elsődlegesen olyan kérdések merülnek fel, mint a migráció, azaz összefüggésben a befogadás és az integráció, illetve a migráció megfékezése, a szülőföldön maradás támogatás.

Ezekre a kérdésekre a nyugati politikai vezetők jelentős része, valamint a brüsszeli bürokraták többsége a nyugaton uralkodó liberálisnak mondott ideológiára támaszkodva csak olyan válaszokat

kínál, amelyek az emberek többsége számára elfogadhatatlanok. Mindezek következtében az ideológiát szétfeszíti a társadalmi valóság.

Természetesen nemcsak migrációs válság sújtja Európát, hanem pénzügyi, gazdasági, demográfiai és értékválság. S talán ez utóbbi az eredője az összes többinek.

Ezért fel kell tenni a kérdést, mit értünk érték alatt? Érték az, ami az emberiség történetében kipróbált és bizonyított minőség, amely megtartó erőt képvisel, s amit ezért meg is akarunk tartani.

Európa esetében az értékek fundamentumát a görög filozófia, a római szervező készség és a zsidó-keresztény vallási és kulturális örökség képezi. A jelenlegi nyugati társadalomban az állam és az egyház szétválasztása óta ez nem jelenti azt, hogy a politika vallási köntösbe burkolózzon, de azt sem jelentheti, hogy hétköznapiainkból ezek az értékek kikerüljenek.

(Mindemellett, Európára ráférne egy újraevangelizálás...)

Az értékek megmaradásának garanciája nem egy identitásában gyenge európai egyesült államok, hanem egy gyökérszövetében megerősödött nemzetállamok közössége, amelynek alapja a kereszténydemokrácia alapértékeiből származó szubszidiaritás, az egymás iránti kölcsönös tisztelet, a kettősmérce elvetése és az egyenlő bánásmód.

Ebből vezethető le az őshonos kisebbségek jogainak tiszteletben tartása, és a nyugati multikulturálisnak nevezett olvasztótégely-politika elvetése. A jogoknak és kötelességeknek kéz a kézben kell járnia nemcsak az EU-tagok, hanem az EU-aspiránsok esetében is.

A jogok és kötelességek betartását jelentette az is, amikor Magyarország a schengeni határok védelmében kerítést emelt déli határunkon.

Megítélésünk szerint Európa megerősödését csakis egy keresztény

szellemiségű konzervatív fordulat szolgálhatja. Ennek alapján lehet értékeinknek megfelelően olyan társadalmi gazdasági, politikai döntéseket hozni, melyek a társadalom magját képező családok jövőjét, ezáltal megmaradásunkat szolgálja.

A közép-európai Davosnak is nevezett krynicai fórumot 28. alkalommal szervezték meg 2018 szeptemberében. A háromnapos rendezvényen mintegy ötezer vendég vett részt, több mint 180 pódiumbeszélgetést és előadást tartottak a gazdaság, a politika, a regionális és az önkormányzati együttműködés témájában. A fórum egyik felszólalójaként Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke fejtette ki véleményét.

A fentiekben szabadon elmondott beszédének és a vitában elhangzott reagálásának szerkesztett változatát olvashatják.

Európa szomszédjai vagy szomszédok Európában?

Krynica-i Gazdasági Fórum keretében szervezték meg a Kárpátok Európája Konferenciát, melynek kezdeményezője és házigazdája Marek Kuchciski, a lengyel Szejm elnöke volt. A legfontosabb lengyel és külföldi politikusok részvételével megrendezett konferencián az első panel az európai szomszédpolitika különböző dimenzióit érintette. A Magyar Országgyűlés képviselőjében Latorcai János alelnök szólalt fel, beszéde az alábbiakban olvasható.

A mai panelbeszélgetésen az európai szomszédágpolitika, különösen annak keleti és déli dimenziója, valamint a migrációs tapasztalatok és jövőbeni perspektívák egymással – meglatásom szerint – szorosan összefüggő kérdéseit fogjuk megvitatni.

Bizonyos szempontból szerencsés helyzetben vagyunk, hiszen az elmúlt évek heves vitái nyomán a migrációval kapcsolatos magyar álláspont lényegében mindenki számára ismertté vált és örömmel állíthatom, hogy korábbi pária státuszához képest kezd a fősodratú nyugati gondolkodás részévé válni.

Mindezek ellenére egy rövid áttekintést kívánok adni a magyar migrációs politika elvi alapjairól annak érdekében, hogy néhány meglévő tévhitet és félreértést eloszlassak. Ezzel összefüggésben pedig természetesen érinteni fogom a szomszédágpolitika legfontosabb kérdéseit is.

Alapvető és legfontosabb kiindulási pontunk, hogy meg kell őrizni mindazokat az értékeket, amelyek Európát a világ legélhetőbb térségévé tették napjainkra. Arról természetesen vitatkozhatunk, hogy konkrétan mik is ezek az értékek és hogyan kell őket helyesen értelmezni, de azt hiszem, abban senki sem kételkedik,

hogy a biztonság és a stabilitás ezek egyik legfontosabbika. Meggyőződésem, hogy e téren az Európai Unió alapvető sikereket ért el az elmúlt évtizedekben. Ezért is kötelezte el magát a magyar kormány az Unió bővítése mellett, akár a Keleti Partnerség, akár a Nyugat-Balkán integrációjára gondolok. E téren a Magyar Országgyűlés többek között a twinning-programok útján is komoly szerepet vállalt abban, hogy az adott országok parlamentjei az uniós normákkal és gyakorlattal összhangba hozzák eljárásaikat.

Magyarország számára a stabilitás és a biztonság nemcsak közvetlen szomszédjaink esetében, hanem az egész mediterrán térséget tekintve is alapvető fontosságú. Szeretnék mindenkit emlékeztetni, hogy az arab tavasznak nevezett események idején Magyarország és Olaszország emelte fel egyedül a szavát és jelezte, hogy a térség destabilizálása komoly problémákat fog okozni. Az idő kerekét visszaforgatni már nem lehet, de legalább okuljunk a történelemből.

Magyarország önerőből, Hungary Helps néven segélyprogramot indított, továbbá visegrádi partnereinkkel közösen is mindent elkövetünk annak érdekében, hogy a térség stabilitása helyreálljon. Konkrét példaként

említhetem a líbiai határvédelemnek közösen adományozott 35 millió eurós támogatást is.

A rosszul működő, vagy éppen a gazdasági összeomlás szélén álló államok okozta problémák azonban közel sem szűntek meg. Az Afrika túlnépesedése jelentette veszélyen túl egy küszöbön álló másik problémára is szeretnék figyelmeztetni. A szankciós politika nyomása alatt Irán gazdasága kezd összeomlani és ennek következtében az ott dolgozó mintegy 1 millió afgán elkezdte elhagyni az országot. Haza nem fognak térni, vélhetőleg Törökország, vagy egyenesen Európa felé veszik az irányt. Törökország azonban már így is teljesítőképessége határán van és a líra összeomlása miatt további nehézségekkel kell szembenéznie. Mindezek együttesen várhatólag újabb migrációs krízis elé állítják majd Európát.

Ebben a helyzetben kell minden országnak kialakítania saját migrációs politikáját. E téren már látszanak az előttünk álló éveket meghatározó legfontosabb törésvonalak is. Az ENSZ Globális Migrációs Kompaktja kijelöl egy irányt, melynek alapvető sajátossága, hogy a migrációt pozitív, ösztönző jelenségként írja le.

Ezzel a nézettel nemcsak Magyarország, de többek között az Egyesült Államok sem tudott

és akart azonosulni. A mi felfogásunk szerint a migráció nem alapvető emberi jog és nem is ösztönző pozitív folyamat, ennek ellenére úgy véljük, minden ország polgárainak szuverén joga meghatározni, hogy kikkel kívánunk együtt élni.

Ez utóbbi demokratikus felhatalmazás azonban sok kormány és különösen az Európai Bizottság esetében hiányzik. Mi, magyarok vagyunk talán az egyetlenek, akik közvetlenül feltették ezt a kérdést a választópolgároknak és egyértelmű választ kaptunk.

Az előjelek alapján biztos vagyok benne, hogy a jövőre esedékes európai parlamenti választásokon ez a kérdés, nevezetesen az egyes pártok és országok migrációhoz való viszonya kulcsfontosságúvá válik és bízom benne, hogy a V4-ek e téren egységes álláspontja kitart és a választásokat követően Brüsszelben is többségbe kerül.

Meglátásom szerint csak ekkor van esélyünk arra, hogy bíbankó meghívólevelek helyett a válságövezetekben nyújtsunk hatékony segítséget és csak így kerülhetjük el azt is, hogy a kibocsátó országok problémáit és konfliktusait Európába importálva megbontsuk földrészünk egységét, stabilitását és nem utolsó sorban biztonságát.

Országszerte a forradalomra és szabadságharcra emlékeztünk

Október 22-én a hagyományoknak megfelelően a Műegyetemen vette kezdetét a fővárosi ötvenhatos megemlékezés. Boross Péter volt miniszterelnök, majd Rétvári Bence EMMI-miniszter-

helyettes megemlékezése (lásd a címlapon) után több ezren – köztük 2500 egyetemista – vonult fáklyákkal a Bem térre, ahol Gyulyá Gergely kancelláriaminiszter mondott beszédet.

Simicskó István miniszteri biztos, Budapest 2. számú egyéni választókerületének KDNP-s országgyűlési képviselője az október 22-i fáklyás menetben

Nacsa Lőrinc, a KDNP országgyűlési képviselője, az Ifjúsági Kereszténydemokrata Szövetség elnöke a Bem téri ünnepségen

Az 1956-os mosonmagyaróvári sortűz 62. évfordulójára emlékezve Soltész Miklós, a Miniszterelnökség államtitkára beszédében azt mondta: emlékezni azért kell, hogy tudjuk az igazságot, mert „62 év után azt gondoltuk, hogy kitisztultak a fejek, hogy egy velejéig romlott rendszernek nem lehetnek követői”. De ma is vannak – mondta, hozzátéve, vannak, akik „Marxot ünneplik”, s most „moszkovíták helyett brüsszeliták vannak”. Kun Bélának, Kádár Jánosnak és a „többi gazembernek (...) vannak olyan örökösei, mint Jávor Benedek, Gyurcsány Ferenc és tetteistársaik, akik fenyegetnek, akik, ha adódik, szemet lővetnek ki és hazug módon kiforgatják az 1956-os forradalom hőseinek, áldozatainak és túlélőinek emlékét”. A megbánás és bocsánatkérés sosem késő – mondta Soltész Miklós, majd emlékeztetett, hogy két éve Ukrajnában vett részt egy megemlékezésen, amelynek végén egy idős ember ukránul azt mondta neki: „hatvan éve én is ott voltam Budapesten egy tankon, én is részese voltam

akaratomon kívül a magyar forradalom leverésének. Szeretnék mindezt bocsánatot kérni a magyar nemzetől önön keresztül”.

Mint mondta, a kommunista diktatúra ellenére Magyarországon is lehetett becsülettel élni, voltak bátrak, akik mertek tüntetni a fővárosban, Mosonmagyaróvárott és szerte az országban, hogy véget érjen a kommunista elnyomás, az egypártrendszer, a civil szervezetek működésének megtiltása, az egyházi kórházak, szociális intézmények

és iskolák bezárása. „Lehetett és kellett is tüntetni azok ellen, akik Szibériába úsztak ártatlanok ezreit, és elűzték a német nemzetiségi honfitársainkat csak azért, mert kollektív bűnösnek kiáltották ki őket” – jelentette ki. A hősök között említette Kéri József ügyészt, aki a megtorlás időszakában nem vállalta a „véres vádló szerepét”, amiért hét év börtönbüntetésre ítélték. Emlékezni kell a később kivégzettekre is, akiket koncepciós perben ítélték halálra. Az ő kivégzésükkel azt üzenték a társadalomnak, hogy senkit sem kímélnek,

aki fellázad ellenük – mondta az államtitkár. A gazembereknek, akik a sortűzet és a gyilkosságokat elkövették, akik a forradalom alatt Moszkvában elárulták a hazát, akik az ítéleteket kérték, kimondták és végrehajtották, és soha sem kértek bocsánatot, a keresztény értékrend szerint mégis ki-kí vérmérséklete szerint megbocsáthat. Felejteni ugyanakkor soha nem szabad – hangsúlyozta a KDNP alelnöke.

Harrach Péter és Juhász Hajnalka

Jó hangulat, hasznos eszmecsere a szentendrei Idősek Fórumán

A Kovács K. Zoltán Idősek Köre és a helyi Nyugdíjas Polgári Egyesület szervezésében került sor az idősek fórumára október közepén Szentendrén, ahol Verseghe-Nagy Miklós

polgármester és Zentai László, a nyugdíj és szociális ügyek szakértője mellett felszólalt Juhász Hajnalka kereszténydemokrata országgyűlési képviselő és Harrach Péter, a KDNP

alelnöke, parlamenti frakcióvezető is. Az est moderátora Ivanics István, az Idősek Köre elnöke volt. A jó hangulatú fórumot kötetlen beszélgetés és agapé zárta.